

Králl Csaba

Sajt, színház, fapapucs, avagy szabadság egyenes adásban*

LOW holland-flamand kultfeszt

➤ Trafó, MŰ Színház, Merlin, Budapest
 ➤ 2008. február 15 – március 12.

■ Inspiratív, sokrétű előadások, eredeti alkotók. Szinte sokkoló gondolati és formai szabadság. Páratlan kísérletező kedv. Többnyire üres tér, általában gyér eszközhasználat. A közönséggel jól kommunikáló, friss, laza szerkezetű darabok. Van konklúzió is: mindig, mindenből és mindenhol lehet színházat csinálni – nem mintha ezt eddig nem tudtuk volna, de sohasem mertük elképzelni.

A kortáránc és színház télutója a belga-holland-flamand kulturális „szentháromság” jegyében telt. A közel egy hónapig tartó LOW-fesztivált megelőzte ugyan ANDY DENEYS és a belga CIE GALOTHAR trafóbeli fellépése, de beleillett e sorba. „Alacsonyföld” magasra tette a léctet.

Apály, dagály, testszobrok

Andy Deneys a kontinens egyik leghaladóbb kortárs táncművészeti intézményében, a brüsszeli P.A.R.T.S.-ban végzett, és 2000-ben alapította meg saját társulatát, a Cie Galothart. Első egész estés koreográfiáját, a *Mudar* 2005-ben készítette. A darab két részből áll, közte néhány másodpercnyi – töprengő – sötétség. Az első rész hullámszó, végtelenített, apály-dagályszerű táncfolyam, a második – mozdulatlan testszobrokból mozgó testszobrokba átfolyó – koncentrált, plasztikus térformajáték. Körültekintően felépített zárótétele az első rész lüktető táncos áramlását hozza vissza újra, s ezzel mintegy egyberántja, és keretbe foglalja a formanyelvileg megosztott két „felvonást”. Az elsőben a mozgás, a másodikban

Andy Deneys, Cie Galothar

Mudar, 2005 ■ Fotó: Jókuti György

a mozdulatlanság részletgazdag monotóniája érvényesül. Az előadás a nézők részéről különleges tűrőképességet, az előadók részéről rendkívüli állóképességet követel. Nem véletlenül emlegetik Andy Deneys-t szakmai körökben félig komolyan, félig viccesen „gyilkos” koreográfusként. A darabot eredetileg négyen táncolják. A Trafóban sérülés miatt az első részben csak hárman szerepeltek (MARIANA GARZON GARCIA, VINCENZO CARTA és ANDY DENEYS), de nem támadt emiatt hiányérzetem. Deneys-nél tökéletesen mindegy, hogy férfiak vagy nők táncolnak. A jelmezek is erre játszanak. Az első részben férfiak és nők egyaránt lebegős, ujjatlan, tógyszerű „kombinét”, a másodikban hússzínű kisdadrágot viselnek, egyébként félmeztelenek. A nemi identitás felfüggesztése, kiiktatása olyannyira tudatos, hogy a néző a kezdeti homályban szinte fel sem fogja, kikkel áll szemben. Deneys nem női és férfiszerepekben, illetve nem személyiségekben gondolkodik. Számára a táncos egy kulcsra járó mechanikus szerkezet, egy gép, aki csupán arra való, hogy a lehető legpontosabban végrehajtsa utasításait. Színházát mégsem a lélektelenség, a rideg szeparáció, hanem egy-egy különleges hangulat, vizuális élmény megragadása jellemzi, amit odaadó részletességgel és bámulatos profizmussal talál a közönségnek. Hazai színpadon csak elvétve látni olyan összetett és kifinomult, ám a tánc elsőségét el nem vitató előadást, mint amilyen a Mudar. Ahol minden „alkatrész” (dísletter, jelmez, fény, zene) a biztonságos üzemelést, a rész a nagy egészet alázattal és odaadón szolgálja. Sammy Ben Yakoub feszülten pulzáló, élő zongorajátéka, ahogy egy-két hang „pörgetéséből” felvezeti ezt az áradó, elektronikus effekttekkel megtűzdelt grandiózus crescendót, ami egyébiránt saját szerzeménye; Jan Vercauteren finoman alkalmazkodó, mégis hangsúlyokkal teli fehér, alig meleg fényei; és az előadás puritán, ugyanakkor sejtelmes tere (a színlap nem jelöl díslettervezőt), a püderszerű porral „behavazott” padló, melyen a táncosok lába leheletfinom nyomokat, ösvényeket hagy maga után... – szóval, mindez külön-külön is érték, de így együtt egészen kiváló.

Az első rész vizuálisan olyan, akár a pirkadat. A szintér fölött alig világító villanykörte. Ha kiguvad a szemünk, akkor sem látjuk rendesen, mi folyik a színpadon. Néhány sejtelmes figura elmosódó, lassú mozgása a bal hátsó szögletben.

*

Andy Deneys és Cie Galothar: Mudar, Trafó, 2008. február Club Guy and Roni: Poetic Disasters, MU Színház, 2008. február 21–22.

Mette Ingvartsen: Manual Focus, 50/50, MU Színház, 2008. február 28–29.

Benjamin Verdonck (Toneelhuis): Wewillivestorm, Merlin, 2008. március 4–5.

Az expozíció igen hosszú: a fény nagyon lassan erősödik, ahogy a tánc is csak fokozatosan terjed ki a térben. Akár dagálykor a tenger hullámai, amint egyre beljebb nyaldossák a homokos partot. A szinkronmozgáson alapuló légies, lendületes szekvenciák hol előre nyomulnak, hol visszarendeződnek, de egyre nagyobb területet hódítanak meg a maguk számára. E szekvenciák tagolása egyszerű, mozgásvilága eredetien válogatott és összekapcsolt mozdulatokból áll. Szökkenések, forgások, kígyózó karmunka jellemzi, melyet időnként sarkos pózok, meglepő kiállások és irányváltások ellenpontosznak. A tetőponton a színtér közepén iszonyatos fényerejű reflektorerdő kezd a közönséggel szembevilágítani. Bántó és izgató egyszerre. A három táncalakra újra kivehetetlenné válik – indításként a sötétség, most a fény korlátozza a látásunkat. A vakító reflektorok szinte szétégetik az előtte forgoló testek látványát.

A második rész fölött ismét a villanykörte dereng. Pislákoló, fojtott fénye négy, gubóforma testszoborra vetül. „Vihar utáni csönd” – írják az alkotók. Teljes mozdulatlanság. Legalábbis annak látszik – merthogy a négy földhöz zsugorodó, androgün lény izomrostról izomrostra haladva folyamatosan változtatja a formáját. Elfolyó, amőbaszerű elmozdulásuk eleinte a talaj vonzásában marad. Aztán vertikálisan is megnyúlnak, de fel még nem állnak. Gyúrható, puhán anyagszerű, nemtelen, animális egyedek, amelyek az egyik plasztikus szoborformából a másikba merevednek. A beállítások a legapróbb részletekig kijátszottak. A figurák akár márványba faraghatók, bronzba önthetők is lehetnének. Egy szüntelenül módosuló, variálódó organikus „szoborpark”. Míg egyszer a statikus végpókok helyett, céltalanul futkorászó „rovarokkal” találjuk szembe magunkat. Végül a négy táncos egy tekervényes pozitúrából egyszerre löki magát talpra. Ebben a részben ekkor szólal meg először a zene, egészen halkán: gyönyörű, tiszta női hang nagyzenekarral, akár egy középkori himnusz. A táncosok ismét hullámszerűen kezdenek. Apály, dagály. A kör bezárult.

Fekete nyulak klubja

Nem egy lazán zsebre vágható előadás a *Poetic Disasters* (Költői katasztrófák). Olyannyira széthúzza a színpadi megnyilatkozás kereteit, és oly töményen adagolja sorba fűzve a színházi műfajokat, hogy merészség dolgában messze túltesz a hozzá fölfogásban legközelebb álló hazai alternatív (tánc)színházi darabokon – akár Hód Adrienn, akár Szabó Réka és Tünet együttes munkáin.

A CLUB GUY AND RONI produkciója a posztdramatikus színház, a kortárs tánc és a showbiznisz határán kalandozik. Stílustörő és zabolátlan. Annyi szálon indul el, ahányfélén csak lehet: ugyanakkor ezek a szálak nemhogy

Andy Deneys, Cie Galothar
Mudar, 2005 ■ Fotó: Jókuti György

az előadás másfél órája alatt, de talán még a végtelenben sem futnak össze. Miért is futnának! Amikor a *Poetic Disasters* ihletője a káoszelmélet, azaz: az előadás dekódolhatatlanságát nem hiányos tudásunk vagy pontatlan megfigyelésünk okozza, hanem maga a szerkezet. RONI HAVER és GUY WEIZMANN, a furfangos rendező-koreográfus kettős így aztán ügyesen ki is húzza a szőnyeget minden értelmezési kísérlet és kritikai megjegyzés alól – merjen bárki is dramaturgiai hiányosságot az előadás hibájául felróni.

Pedig épp erről van szó! A színház és a tánc műfaját váltogató *Poetic Disasters* ugyanis az alapkoncepció csúszik el. Mert legyen bármily mulatságos is a táncos IGOR PODSIADLY one man showja az egyre szürrealisztikusabb bukfeneket vető folytatásos szövegdaralmánnyal; legyen akár ironikus hangvételű is a csillámló aranypólóban és hasított szoknyában lejtett latinós táncduett; legyenek bár csemegék az aktív táncosok által színészt is megszégyenítő profizmussal előadott spanyol sláger-imitációk és kiszámíthatók az illuzórikus szerepjátékok – a maga nemében mindegyik csak zárvány az előadás egészén belül.

Mint hogy önmagáért való Ascon de Nijs színpadképe is: lilás fényben úszó nylon-lampionok, földig érő, kék zsinórfüggöny-fonatok, a falon villódzó neonnyúl, a tér közepén pianínó. A vadul izgága koreográfia ennek ellenére rutinosan belakja

Club Guy and Roni
Poetic Disaster, Eva Puschendorf, Igor Podsiadly ■ Fotó: Karel Zwaneveld

a színteret. A sokféleségen belül a legegységesebb részlet Heiner Goebbels muzsikája, hozzá fogható keresve sem találunk a kortárástánc-színpadon. Hangzása szerte-
lenül bonyolult és kifejezetten drámai. Dramaturgiai funkciója könnyen olvasható
(akár egy eredeti film zenéje), csak hogy ez szöges ellentéte annak az absztrakció-
nak, amiből a tánc táplálkozik. Jóllehet a rendezetlen, történet nélküli találkozások-
ból, kergetőzésekből formálódó koreográfia számos furcsa – önmagában érthető,
ám a tánc összképe szempontjából értelmezhetetlen – gesztust is tartalmaz
(groteszk pipiskedve járás, ujjreztatás, szemkidüllesztés, csók). Mindez persze
nem von le semmit az előadók (Roni Haver, Dunja Jovic, Eva Puschendorf, Yvonne
Weschke, Jorge Morro, Peter Cseri) elismerésre méltó teljesítményéből, akik kivétel
nélkül minden műfajban otthonosan mozognak.

Születhetne ebből (még) eredeti(bb) előadás, ha a rendezői kettős hidat verne az
esetlegesen váltogatott formai egységek közé, és reflektálna egymásra a jele-
neteket. Ami enélkül is biztosított: a stílusbeli tarkaság, és a laza, majdhogynem
lyukacsos előadás-szerkezet: a szerepek átjárhatósága, a pihenőpadon töltött civil
szünetek, a próbafolyamatra utaló ismétlések. No meg – utalásképp a zürzavaros,
automatizált szövegre – a négy ágaskodva fülét hegyező, jókora fekete műanyag
nyúl strázsaként az üres színpad szélén.

Hátra arc!

Semmi hókuszpókusz. Üres tér, egysíkú világítás. Munka nélkül a díszlet- és jel-
meztervező, a fővilágosító, a műszak. Három fiatal nő (MANON SANTKIN, KAJSA
SANDSTROM, METTE INGVARSTEN) lép be a színpad mögül, mezítelenek. Pontosan
huszonkét perc múlva ugyanők, ugyanúgy távoznak. Civilként jönnek, civilként
mennek. Itt előttünk a színpadon bújnak bele a szerepükbe. Most már jelmezük
lesz a mezítelenség. Tarkójukra (!) gumiálcot húznak, amelyről ráncos, szottyadt
öregember-tekintetek néznek ránk. A világ hirtelen kifoccamodik: az élethű, ám kissé
deform férfifejekhez nekünk hátat álló, fiatal, széles csípőjű nőtestek tartoznak.
Még nézni is kényelmetlen. Sőt, nézni igazán kényelmetlen: a három nőnek ugyanis
nem kell semmi extrát tennie ahhoz, hogy színpadi mozgásuk végtelenül gnómnak,
bizarrnak és végeredményben mulatságosnak ne tetsszen. Érzécsalódásunkat a
„rossz helyre” felöltött maszkok okozzák. A színtér hátoldaláról nézve az előadás-
ban nem találunk semmi meglepőt.

E szó szerint nyakatekert, androgün véglények a dán születésű METTE INGVARSTEN
teremtményei. Arról persze szó sincs, hogy a brüsszeli P.A.R.T.S.-ban végzett és
jelenleg is Brüsszelben élő koreográfus *Manual Focus* (2003) című darabjában fölta-
lálta volna a spanyolviaszt – viszont látványosan, eredeti módon kapcsolt össze két
önálló entitást a színpadon: az eredeti maszkhasználatot és az animális mozgást.

Mette Ingvarsten

Manual Focus, 2003, Manon Santkin, Kajsa Sandstrom, Mette Ingvarsten ■ Fotó: Peter Lenaerts

Mette Ingvarsten

50/50, Mette Ingvarsten ■ Fotó: Peter Lenaerts

A három nő először gúlaiba rendeződve mint
egy hatlábú őslény járkál, majd miután jelké-
pes összetartozásuk felbomlik, ketrecbe zárt
nagymacsaként lődörögnek. Lefeksznek,
kinyújtóznak, feltápáskodnak, arrébb lófrálnak,
meglökik a másikat, letelepednek mellé – egy-
szóval vegetálnak, és ezt mind négykézláb;
kétlábra csak az előadás végefelé merészkednek.
De ekkor már a maszkoké a főszerep. Az első
széksorokig osonva, szorosan összebújnak, majd
apró fejbiccentésekkel értelmet kölcsönözve a
nyomorúságos maszkoknak kitaróan gusztálják
a közönséget.

Mette Ingvarsten a mezítelenség és szerep
viszonyát kutatja az *50/50* című koreográfiában
is. A ruhátlan, pőre test tiszta és őszinte, nem
tud hazudni – állítja. Ellenben minden szerep
eleve hazugság: testre öltött jelmez és maszk.
Ingvarsten szólójában nem tesz mást, mint
szembeállítja saját mezítelenségét bizonyos
színpadi helyzetek – cirkusz, rockkoncert, ope-
ra – legtipikusabb tömörített mozgássoraival.
A bemutatott részletek közül a legviccesebb,
amikor az izmos, szinte férfias testalkatú
táncosnő hátsó felének minden porcikája
mozog, remeg a cirkuszi dobpergésre, mikro le-
nyomatát képezve a ritmusoknak. Ehhez képest

fel-alá rohangáló rockerként, vagy a Bajazzo-ária narancssárga paróka mögött arctalanná váló előadójaként, csak rég bevált recepteket volt képes újraközelíteni. Nyíltsága viszont arcpírító. Meztelenül jön ki még meghajolni is. Vagy ez még mindig egy szerep?

Gyerekszoba

A matrózpólós, kölyökképző BENJAMIN VERDONCK egy nagyra nőtt gyermek. Játsszótér neki minden eldugott színházi kuckó – most éppenséggel a Merlin. Bolhapiaci játéka, ócska kacatjai, tárgyai, amivel telehordja a színpadot, a szemünk láttára válnak egy újraélt, újrajátszott, ám felnőttként is elgondolkodtató gyermeki létezés mágikus kellékeivé. Szegény(tárgy)színház romlatlan bájjal és gazdag képzelettel.

De vajon hiányozhat-e a gyermekbirodalomból a mindent szemmel tartó, óvó, felügyelő szülői tekintet? A világért sem. A Toneelhuis színházi társulás nemcsak a *Wewilllvestorm* című előadásban, hanem az életben is apából, fiúból és zenészbartól áll.

Az apa többnyire csak statisztál. Keresztbe font karral, a lehető leghétköznapibb pózban figyeli, amit a fia csinál. Néha beáll (szerep)játsszani, vagy maga is játék(tárgy) lesz. A zenészbart hátát a falnak vetve időnként hangokat farigcsál az ismeretlen eredetű és rendeltetésű húropengetős kutyükből. Ki hitte volna, hogy a hólyagcirkusznak Flamandiában is élnek félig punk, félig rocker leszármazottai, rózsaszín krepp-papír tulipánnal a gallérukon?

A placcon szétterítve, járható ösvények partján, drótok, zsinórok szövevényében számunkra értéktelen limlomok, felmosóröngyökkel letakarva. Káosznak tűnik, de nem az: elrendezésük csak látszólag véletlenszerű. A fiú mozgása, ahogy a tárgyak labirintusában ügyeleget, általában laza és természetes, helyenként azonban kiszámítottá, megrendezetté válik. Folyamatosan „dolgozik” a színpadon. Felemel valamit, áthelyez, beállít, megigazít, kitarak, betakar, a drótok, zsinórok segítségével működésbe hoz: önmagát szórakoztatva játszik, ám ez a játék egyre inkább a kívülállók számára is jelentést hordoz. Szolid poénokra utazik, apró, alig felfogható, szellemképes meséket, történeteket ír. Elővesz egy zöld műanyagkannát, meglocsol vele egy fémládikányi színes papírvirágot, de mire az előadás véget ér, a csokor a vizet magába szívva lekonyul és megfeketedik. Piciny, fából készült motoros hajók és vitorlások versenyeznek és süllyednek el a sámlitengeren. Narancs- nap kél a pirinyó játékházak felett. Felmosóröngy-kemencében kenyér sül. Piros, kopott focilabda véres fejet mintáz. Porcelán galamb turbékol, kitömött macska vakarja a fejét. Apró, felhúzható játékmadarak csivitelnek, ha felemelik róluk a papírdobozt. Verdonck nem akar a játék minden részletével gondolatot közölni, hisz a gyermeki léttől elvá-

laszthatatlanok a titkok, a nem megosztható rejtélyek. Az előadás a maga hihetetlen puritánságával mégis váratlan csodákra képes. Az elején az apa egy tojást nyújt át a fiának, aki a nadrágzsebébe csúsztatja, majd az előadás utolsó mozzanataként sértetlenül visszaadja neki. Verdonck ugyanilyen óvatosan bánik minden kezébe kerülő tárggyal. Csillogó tekintete árulkodik róla, mennyire kötődik hozzájuk. Olyan, mint ábrándos modellező, aki furcsa tárgyakat mozgat magába feledkezve egy gigantikus terepasztalon. Ez az alig észrevehető érzelmi kötődés azonban a mi kívülállásunkat is megszelídíti, a sok haszontalannak tetsző tárgy, értéktelen holmi számunkra is fontossá válik. A végtelenül egyszerű dolgoknak játékos súlya lesz. Amihez persze elengedhetetlen az a szemre kezdetleges, ám valójában igen bonyolult technicizáltság, a zsinórok, drótok és egyéb észrevétlen kettyerek használata, amivel Verdonck előcsalja a *Wewilllvestorm* beszédes képeit a hitvány tárgyakból. Ahhoz, hogy minden varázsütésre mozduljon, guruljon és lecsapjon, hajszálpontos beállítások kellenek. És a fiú nem hibázik. A görgős lovacska épp lehajtja fejét az agyába fúródó késpenge elől, a reklámszatyor a magasból pont Verdonck fején landol, a konyhaasztal önmagától „megterül”.

Ezekre az apró varázslatokra egy komplex színházi üzemből talán már fel sem figyelünk. A Toneelhuis formáció előadása visszavezet az alapokhoz, az egyszerűség diadalához.

Benjamin Verdonck – Toneelhuis

Wewilllvestorm ■ Fotó: Aknay Csaba, LOW holland-flamand kultfeszt

<p>Csontó Lajos <i>Közös nevező / Common Denominator</i></p> <p>● DORÓTTYA GALÉRIA www.ernstmuzeum.hu/dorottyva Budapest V., Doróttya u. 8. 2008. március 17–április 24.</p>
<p>A magyar karikatúristák 1848–2007</p> <p>● KARTON GALÉRIA ÉS MÚZEUM www.karton.hu Budapest V., Alkotmány u. 18. 2008. március 19–április 26.</p>
<p>A küllönc bolygó – VLADVISZOCKIJ 2008</p> <p>● PETÓFI IRODALMI MÚZEUM www.pim.hu Budapest V., Károlyi M. u. 16. 2008. január 12–április 30.</p>
<p>Élettörténetek a pécsi Uránvárosból és a berlini Karl-Marx-Allee-ből</p> <p>● NGN GALÉRIA www.nagybalint.hu Budapest VI., Hajós 39. 2008. április 2-től.</p>
<p>Hecker Péter, Gerber Pál</p> <p>● DEÁK ERIKA GALÉRIA www.deakgaleria.t-online.hu Budapest VI., Jókai tér 1. 2008. április 3–május 3.</p>
<p>Koncept koncepció, szemelvények / Concept conception, extracts</p> <p>● VASARELY MÚZEUM www.vasarely.tvn.hu www.osas.hu Budapest III., Szentlélek tér 6. 2008. február 27–május 4.</p>
<p>Megyik János</p> <p>● RAIFFEISEN GALÉRIA www.raiffeisen.hu Budapest V., Akadémia u. 6. 2008. március 17–május 4.</p>
<p>Ráth Géber Attila, Lukács József</p> <p>● BUDAPEST GALÉRIA KIÁLLÍTÓHÁZA www.budapestgaleria.hu Budapest III., Lajos u. 158. 2008. április 4–május 4.</p>
<p>Partíció – Intermédia öt kontinensről</p> <p>● MODEM www.modemart.hu Debrecen, Baltazár Rezső tér 1. 2008. március 13–május 11.</p>
<p>Körösényi Tamás <i>A művészet él</i></p> <p>● SCHÖFFER MÚZEUM Kalocsa, Szent István király út 76. 2008. február 10–május 13.</p>
<p>Ötvös Zoltán <i>„Veduta”</i></p> <p>● DOVIN GALÉRIA www.dovingaleria.hu Budapest V., Galamb u. 6. 2008. március 21–május 13.</p>
<p>Gaál András, Krzysztof Gliszczynski <i>PÁRbeszéd 2 – A festmény evolúciója</i></p> <p>● PLATÁN GALÉRIA www.polinst.hu Budapest VI., Andrássy út. 32. 2008. március 28–május 16.</p>
<p>Clemens von Wedemeyer <i>Otjese / Távózs</i></p> <p>● VIDEOSPACE BUDAPEST http://videospace.c3.hu/ Budapest IX., Ráday u. 56. 2008. március 29–május 16.</p>

<p>Lipcse-jelenség / Leipzig Phenomenon</p> <p>● MÚCSARNOK www.mucsarnok.hu Budapest XIV., Hősök tere 2008. március 27–május 18.</p>
<p>Dobozvilág</p> <p>● VÁCZY PÉTER-GYŰJTEMÉNY www.artmuz.hu Cyőr, Nefejejcs köz 3. 2008. március 21–május 25.</p>
<p>Borsos Róbert <i>Babysitter</i></p> <p>● PARK GALÉRIA www.mompark.hu Budapest XII., Alkotás u. 53. 2008. március 19–június 15.</p>
<p>Gulácsy Lajos</p> <p>● KOGART HÁZ www.kogart.hu Budapest VI., Andrássy út 112. 2008. március 14–július 20.</p>
<p>Réber László</p> <p>● CSÖK ISTVÁN KÉPTÁR www.szikm.hu Székesfehérvár, Bartók B. tér 1. 2008. április 26–augusztus 3.</p>
<p>KÜLFÖLD / EURÓPA</p>
<p>Ausztria</p> <p>Maurizio Cattelan</p> <p>● KUNSTHAUS BREGENZ www.kunsthauts-bregenz.at BREGENZ 2008. február 2–március 24.</p>
<p>Annette Sonnewend, Christina Tsilidis, Anita Witek <i>Role-models</i></p> <p>● FOTOGALERIE WIEN www.fotogalerie-wien.at BÉCS 2008. február 26–március 26.</p>
<p>Ernst Caramelle Monika Schwitte</p> <p>● GALERIE IM TAXISPALAIS www.galerieimtaxispalais.at INNSBRUCK 2008. február 17–március 30.</p>
<p>Esther Stocker <i>Geometrically considered</i></p> <p>● MUMOK (MUSEUM MODERNER KUNST STIFTUNG LUDWIG) www.mumok.at BÉCS 2008. február 1–április 6.</p>
<p>Martin Schnur <i>Schein</i></p> <p>● AUGARTEN CONTEMPORARY www.atelier-augarten.at www.belvedere.at BÉCS 2008. február 6–április 6.</p>
<p>Werner Feiersinger, Philippe Decrauzat</p> <p>● SECESSION www.secession.at BÉCS 2008. február 29–április 13.</p>
<p>Jörg Imendorff</p> <p>● SAMMLUNG ESSL – KUNST DER GEGENWART www.sammlung-essl.at Klosterneuburg / Bécs 2008. január 25–április 20.</p>
<p>Max Ernst <i>Une semaine de bonté – A Surrealistic Novel</i></p> <p>● ALBERTINA www.albertina.at BÉCS 2008. február 20–április 27.</p>

<p>Biennale Cuvée – World Selection of Contemporary Art</p> <p>● OK OFFENES KULTURHAUS OBERÖSTERREICH LINZ www.ok-centrum.at 2008. február 29–április 27.</p>
<p>Optical and Spatial Investigations</p> <p>● FOTOGALERIE WIEN www.fotogalerie-wien.at BÉCS 2008. április 1–április 30.</p>
<p>COOP HIMMELB(L)AU <i>Beyond the Blue</i></p> <p>● MAK www.mak.at BÉCS 2008. december 12–május 12.</p>
<p>Reise/Wege (Travel/Paths) – From the Collection of the Photo Gallery</p> <p>● RUPERTINUM – MUSEUM DER MODERNE SALZBURG www.museumdermoderne.at SALZBURG 2008. február 23–május 25.</p>
<p>Exact and Different. Mathematics in Art from Dürer to Sol LeWitt</p> <p>● MUMOK (MUSEUM MODERNER KUNST STIFTUNG LUDWIG) www.mumok.at BÉCS 2008. február 29–május 8.</p>
<p>Troublemakers – The Enfants Terribles of the Avant-Garde from Makart to Nitsch</p> <p>● LENTOS KUNSTMUSEUM LINZ www.lentos.at LINZ 2008. február 1–május 18.</p>
<p>Pedro Cabrita Reis <i>True Gardens #6 (Graz)</i></p> <p>● KUNSTHAUS GRAZ www.kunsthautsgraz.at www.museum-joanneum.steiermark.at GRAZ 2008. február 2–május 18.</p>
<p>Tony Cragg versus F. X. Messerschmidt</p> <p>● ORANGERIE www.belvedere.at BÉCS 2008. január 29–május 25.</p>
<p>Eva & Adele</p> <p>● RUPERTINUM – MUSEUM DER MODERNE SALZBURG www.museumdermoderne.at SALZBURG 2008. március 16–június 1.</p>
<p>Carsten Höller</p> <p>● KUNSTHAUS BREGENZ www.kunsthauts-bregenz.at BREGENZ 2008. április 12–június 1.</p>
<p>Matthew Barney <i>DRAWING RESTRAINT</i></p> <p>● KUNSTHALLE www.kunsthallewien.at BÉCS 2008. március 7–június 8.</p>
<p>Hiroshi Sugimoto</p> <p>● MUSEUM DER MODERNE MÖNCHSBERG www.museumdermoderne.at SALZBURG 2008. március 8–június 15.</p>

<p>MONET – KANDINSKY – ROTHKO UND DIE FOLGEN – Wege der abstrakten Malerei</p> <p>● BA-CA KUNSTFORUM WIEN www.ba-ca-kunstforum.at BÉCS 2008. február 28–június 29.</p>
<p>A Guest of Honour – Fom Francis Bacon to Peter Doig</p> <p>● MUSEUM DER MODERNE MÖNCHSBERG www.museumdermoderne.at SALZBURG 2008. március 15–július 6.</p>
<p>Bill Viola / Nan Hoover <i>Some Times</i></p> <p>● MUSEUM DER MODERNE MÖNCHSBERG www.museumdermoderne.at SALZBURG 2008. március 20–július 6.</p>
<p>Other than Yourself – An Investigation between Inner and Outer Space</p> <p>● THYSSEN-BORNEMISZA ART CONTEMPORARY www.tba21.org BÉCS 2008. február 7–szeptember 21.</p>
<p>Thyssen-Bornemisza Art Contemporary <i>Collection as Aleph</i></p> <p>● KUNSTHAUS GRAZ www.kunsthautsgraz.at www.museum-joanneum.steiermark.at GRAZ 2008. március 6–október 26.</p>
<p>Belgium</p> <p>Seamus Harahan <i>LONELY AT THE TOP</i></p> <p>● MUHKA www.muhka.be ANTWERPEN 2008. február 1–május 9.</p>
<p>Le seigneur de gravité</p> <p>● LE MUSÉE DES ARTS CONTEMPORAINS www.mac-s.be SITE DU GRAND-HORNU 2008. február 17–június 1.</p>
<p>FACE ON</p> <p>● FOTOMUSEUM www.fotomuseum.be ANTWERPEN 2008. február 29–június 8.</p>
<p>Wilfredo Prieto</p> <p>● STEDELIJK MUSEUM VOOR ACTUELE KUNST (SMAK) www.smak.be GENT 2008. április 4–június 29.</p>
<p>Guillaume Bijl</p> <p>● STEDELIJK MUSEUM VOOR ACTUELE KUNST (SMAK) www.smak.be GENT 2008. április 5–július 8.</p>
<p>Csehország</p> <p>Ioana Nemes</p> <p>● GALERIE JIŘI ŠVETSKÁ www.jirivestka.com PRÁGA 2008. március 21–április 5.</p>
<p>Ivan Kafka és Tomáš Svoboda <i>Shanghype</i></p> <p>● FUTURA www.futuraproject.cz PRÁGA 2008. február 24–május 4.</p>

<p>Miyako Ishiuchi <i>photographs 1976–2003</i>,</p> <p>● LANGHANS GALERIE www.langhansgalerie.cz PRÁGA 2008. március 18–június 1.</p>
<p>Dánia</p> <p>Candice Breitz</p> <p>● LOUISIANA MUSEUM FOR MODERNE KUNST www.louisiana.dk HUMLEBÆK 2008. január 9–március 30.</p>
<p>Yang Zhenzhong</p> <p>● NIKOLAJ / COPENHAGEN CONTEMPORARY ART CENTER www.kunsthallennikolaj.dk KÖPPENHÁGA 2008. február 23–május 12.</p>
<p>Cézanne & Giacometti – Paths of Doubt</p> <p>● LOUISIANA MUSEUM FOR MODERNE KUNST www.louisiana.dk HUMLEBÆK 2008. február 20–június 29.</p>
<p>Finország</p> <p>Nan Goldin</p> <p>● KIASMA www.kiasma.fi HELSINKI 2008. február 1–április 13.</p>
<p>Julian Schnabel</p> <p>● KIASMA www.kiasma.fi HELSINKI 2008. március 8–április 13.</p>
<p>Franciaország</p> <p>Peter Knapp <i>Ou la passion des images</i></p> <p>Shoji Ueda (1913–2000) <i>Une ligne subtile</i></p> <p>● LA MAISON EUROPÉENNE DE LA PHOTOGRAPHIE www.mep-fr.org PÁRIZS 2008. január 16–március 30.</p>
<p>Eija-Liisa Ahtila</p> <p>● JEU DE PAUME – SITE CONCORDE www.jeudepaume.org PÁRIZS 2008. január 22–március 30.</p>
<p>John Kelly</p> <p>● MUSÉE D'ART MODERNE ET D'ART CONTEMPORAIN www.mamac-nice.org NIZZA november 9–2008. április 27.</p>
<p>Adel Abdessemed <i>Drawing for Human Park</i></p> <p>● MAGASIN – CENTRE NATIONAL D'ART CONTEMPORAIN www.magasin-cnac.org GRENOBLE 2008. február 3–április 27.</p>
<p>Léon Gimpel (1873–1948) <i>the audacious work of a photographer</i></p> <p>● MUSÉE D'ORSAY www.musee-orsay.fr PÁRIZS 2008. február 12–április 27.</p>
<p>Candice Breitz <i>Post Script</i></p> <p>● COLLECTION LAMBERT www.collectionlambert.com AVIGNON 2008. február 9–május 18.</p>
<p>A.R. Penck <i>Peinture – Système – Monde</i></p> <p>● MUSÉE D'ART MODERNE DE LA VILLE DE PARIS www.mam.paris.fr PÁRIZS 2008. február 14–május 21.</p>

<p>Louise Bourgeois</p> <p>● CENTRE POMPIDOU www.centrepompidou.fr PÁRIZS 2008. március 5–június 2.</p>
<p>Patti Smith <i>Land 250</i></p> <p>Andrea Branzi <i>Open Enclosures</i></p> <p>● FONDATION CARTIER www.fondation.cartier.com PÁRIZS 2008. március 28–június 22.</p>
<p>Hollandia</p> <p>Upcoming: Russian Legends, Folk Tales and Fairy Tales</p> <p>● GRONINGER MUSEUM www.groningermuseum.nl GRONINGEN december 15–2008. április 6.</p>
<p>Taryn Simon <i>An American Index of the Hidden and Unfamiliar</i></p> <p>● FOAM_FOTOGRAFIEMUSEUM AMSTERDAM www.foam.nl AMSZTERDAM 2008. január 18–április 6.</p>
<p>„To Burn Oneself with Oneself: the Romantic Damage Show”</p> <p>● DE APPEL www.deappel.nl AMSZTERDAM 2008. február 23–április 6.</p>
<p>Ruth van Beek <i>Reconstructions</i></p> <p>● FOAM_FOTOGRAFIEMUSEUM AMSTERDAM www.foam.nl AMSZTERDAM 2008. február 29–április 9.</p>
<p>Minerva Cuevas, Aernout Mik, Mladen Stilinović <i>Trio exhibition</i></p> <p>● VAN ABBEMUSEUM www.vanabbemuseum.nl EINDHOVEN 2008. január 6–május 4.</p>
<p>Allora & Calzadilla <i>Never Mind That Noise You Heard</i></p> <p>● STEDELIJK MUSEUM CS www.stedelijk.nl AMSZTERDAM 2008. február 8–május 4.</p>
<p>A wonderful accident – Dutch Association of Insurers Photography Prize</p> <p>● FOTOMUSEUM DEN HAAG www.fotomuseumdenhaag.com HAGA 2008. március 28–május 4.</p>
<p>MAGNUM Photos 60 years</p> <p>● STEDELIJK MUSEUM CS www.stedelijk.nl AMSZTERDAM 2008. február 8–május 12.</p>
<p>Expositie ZEROI</p> <p>● CENTRUM KUNSTLICHT IN DE KUNST www.kunstlichtkunst.nl EINDHOVEN 2008. február 9–május 25.</p>
<p>Sarkis <i>Landscape Forever</i>,</p> <p>● MUSEUM BOIJMANS VAN BEUNINGEN www.boijmans.nl ROTTERDAM 2008. február 16–május 25.</p>

STRABAG

FESTÉSZETI DÍJ

2008

1. DÍJAK

A STRABAG Zrt. 2008-ban tizenkettedik alkalommal adományoz képzőművészeti díjat festészeti alkotásokra.

Fődíj 1 000 000 Ft

4 alkotói támogatás egyenként 400 000 Ft

A díjak átadására a díjazott művek kiállításának megnyitóján kerül sor 2008. szeptember 11-én, csütörtökön, Budapesten a Ludwig Múzeum – Kortárs Művészeti Múzeumban (1095 Budapest, Komor Marcell u.1.). A díjnyertesekről és műveikről a megnyitóra közös katalógus jelenik meg. A kiállítás október 12-ig tekinthető meg.

2. PÁLYÁZATI FELTÉTELEK

A pályázaton azok a fiatal képzőművészek vehetnek részt, akik hivatásszerű alkotómunkát végeznek, és valamelyik képzőművészeti szakmai szervezetnek tagjai. A művészeti felsőoktatás graduális képzésében résztvevő hallgatók nem adhatják be munkáikat.

A pályázó csak olyan magyar állampolgár lehet, aki igazoltan 2008. június 10-ig nem tölti be a 40. életévét.

Minden művész 3 művet adhat be, melyek mérete egyenként nem haladhatja meg a 2 x 3 métert, 2006. után készültek és más kiállításon még nem voltak díjazva. Vásznonra készült számítógépes nyomatok nem vehetnek részt a pályázaton. Művekről készült fényképeket, diákat a rendezők nem fogadnak el.

A beadás és a visszazállítás kizárólag a beadó költségére és felelősségére történik.

A STRABAG Zrt. semmilyen felelősséget nem vállal a beadott alkotásokért.

A díjak elnyerése esetén is a pályázó tulajdonában maradnak a művek. A pályázó a beadással korlátlanul beleegyezik abba, hogy alkotásait térítésmentesen kiállítsák, lefényképezzék illetve a sajtóban, televízióban szerepeltessék.

Minden benyújtott munka hátoldalán fel kell tüntetni a művész nevét, továbbá a festmény címét, készítési évét, méretét és technikáját.

A STRABAG Zrt. korábbi festészeti pályázatainak díjazottak nem jelentkezhetnek.

3. ZSÚRI

A STRABAG Zrt. 2008. évi festészeti díjának odaítélését szakmai zsűri végzi. A bizottságnak jogában áll egyes, vagy minden díj odaítélésétől elállni, ha a benyújtott munkák minősége nem megfelelő.

A zsűri tagjai:

Barbara BAUM művészettörténész

BENCSIK Barnabás művészettörténész

Dr. HEGYI Lóránd művészettörténész

KOVALOVSKY Márta művészettörténész

Dr. PETRÁNYI Zsolt művészettörténész

Wilhelm WEISS igazgató, STRABAG Kunstforum

4. JOGI ÚT

Minden pályázat a jogi út kizárásával történik. A pályázó részvételével elismeri a zsűri döntését.

5. BEADÁSI NYOMTATVÁNY

A STRABAG Zrt. titkárságán előzőleg is beszerezhető Petőfi Ágnes-től

1135 Budapest, Szegedi út 35–37., T.: (1) 270-8582, F.: (1) 270-8273

6. BEADÁSI HATÁRIDŐ

A műveket kizárólag 2008. június 10–11-én (kedden, szerdán) 10 és 15 óra között lehet beadni, személyesen, vagy szállítványozóval elküldeni.

7. BEADÁS HELYE

STRABAG Zrt., 1135 Budapest, Szegedi út 35–37.

8. ÉRTEŚÍTÉS

A rendezők a zsűri döntéséről június 12-én, pénteken *csak a díjazottaknak* küldenek táviratilag értesítést.

A nem díjazott művek visszaadása kizárólag június 13-án, (pénteken) 10 és 15 óra között történik.

A munkák tárolására és becsomagolására a szervezőknek nincs lehetőségük.

LÉNA ROSELLI GALLERY

www.lenaroselligallery.com

ÚJ KOR TÁRS

a Palme Házban március 30-ig. Városliget, Olof Palme Sétány 1.

Kovács Lola: Kiskristály koponya

Budapesti
Tavaszi
Fesztivál

08

március 14-30.

MINISZTERELNÖKSÉG
KULTURÁLIS ÉS
TUDOMÁNYPOLITIKAI
TITKARSÁG
BUDAPEST

MINISZTERELNÖKSÉG
KULTURÁLIS ÉS
TUDOMÁNYPOLITIKAI
TITKARSÁG

Instituto
Cervantes

EastEuroCo
EXECUTIVE SEARCH GROUP

BUDAPEST - BUDAPEST - BUDAPEST
BUDAPEST - BUDAPEST - BUDAPEST

LÉNA ROSELLI KFT.

1138 Budapest, Károlyi u. 1-5.
www.daymedhospital.hu
e-mail: info@daymedhospital.hu